

Telegraful

Red. «Transilvania»

(Sch.)

Sibiu

Organ național-bisericesc

Abonamentul: Un an 80 Lei. — Șase luni 40 Lei.
Trei luni 20 Lei.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoeală

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Congresul preoțimii ortodoxe din mitropolia Ardealului

Mâne se va deschide la Sibiu al doilea congres al preoțimii de legea ortodoxă din mitropolia Ardealului desrobot.

Lumea zilelor noastre a văzut atâtea congrese, încât s'a obicinuit să facă glume apriorice pe contul lor. Ba de multe ori nu le învrednicește nici măcar de această puțin măgulitoare atenție... Abuzul de congrese a dus în chip fatal la discreditarea aparentă a acestei instituții, în care o anumită speță de oameni nu vede decât un bun prilej pentru a-și etala importanța personalității lor de cea mai dubioasă calitate. Asta, firește, pentru a-și crea platforme în vederea unor «operații» viitoare, calculate cu mult meșteșug, adese ori cu multă viclenie.

În consecință, congresul biblic de mâne încă va fi gratificat de unii cu obicnuitul dicton francez: «il faut mettre dans le même sac», băgându-l pe românește «în aceeași căciulă» cu oricare alt — so viet.

Totuși, privit sub raportul just al necesităților actuale, congresul preoților prezintă o deosebită importanță, întru cât e chemat să dea soluție principială unor probleme cari stau în directă legătură cu evoluția vieții religioase și morale a unei părți a neamului nostru.

Din înțeleptele discuții ce se vor întinde cu acest prilej vor răsări adevăruri, cari vor trebui să călăuzească preoțimea noastră în *activitatea sa pastorală*.

Viața satelor e în funcție de îndemnurile preotului, de sfaturile lui chibzuite. El trebuie să aibă o largă orientare asupra marilor chestiuni scoase la suprafață de noile împrejurări. Ear lupta pentru îndrumarea poporului pe căile cele bune numai așa va putea fi dusă la bun sfârșit, dacă va fi organizată temeinic și dacă va fi canalizată în aceeași direcție. Preoțimea de astăzi nu se mai poate mărgini la mijloacele pe cari i le împrumută «molitvelnicul», «pravila» ori «ciaslovul»; acestea singure, nu mai au puterea magică de «*a sădi în inima omului credința în tot ce e frumos și bun în lumea aceasta, prin credința în viața de dincolo de moarte*».

Și 'n acest adevăr stă legea și profeții!

Preoțimea trebuie să-și fixeze o atitudine demnă și solidară în toate manifestările vieții sale publice. Asta, pentru păstrarea prestigiului său profesional ca și pentru izbânda cât mai sigură a năzuințelor sale. În special i se impune fixarea unei atitudini principiale în viața politică cu viforul ei de ispite... Toată discuția în jurul acestei chestiuni s'a învârtit până acum în cercul vicios al unei alternative: «Să s'amestece sau să nu se amestece preotul în politică?» Problema nu poate fi pusă decât într'o singură

formă: *Ce fel de politică să facă preotul? Și răspunsul e tot așa de categoric: Politică pe care i-o dictează adâncul conștiinței sale neprihănite de patimi. Cercul de fier al disciplinei de partid i-ar limita și stingheri activitatea spontană și l-ar sili adeseori să calce peste îndemnul curat al propriei lui conștiințe. Și atunci?*

Unificarea bisericească e în pregătire. Nici o idee fericită, nici o propunere înțeleaptă nu e de prisos la această grandioasă operă. Preoțimea îndeosebi e dator să-și pună la contribuție toate puterile de care dispune pentru o cât mai temeinică întocmire a unificării bisericești. Cei în drept vor primi povețele bune, din orice parte ar veni ele. Altfel s'ar face un lucru de mântuială și-ar fi păcat de vremea perdută...

Chestiunea dotației clerului încă va fi pusă la ordinea zilei. Preoțimea va întreba de bună seamă și categoric, pe cărmuitorii țării, ce cred ei despre instituția sf. noastre biserici? Iar dacă sânt convinși de utilitatea ei — și nu ne îndoim de loc în această privință — atunci să o împărtășască de un tratament mai echitabil și să satisfacă justele pretenții ale celorlalte se roagă «pentru bună liniștea văzduhurilor, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremea cu pace»... Ar fi și vremea!

FOIȘOARA

Răspuns la „Apropiere“

de Ilie Marin

Domnul meu! Ți-am cetit rândurile, la început, cu mirare. Ne-am obicinuit, să ne tratăm cu «grațiosități», și acum, deodată, întinzi dta mâna de împăcare. Alegi accente atât de evident izvorâte din adâncul sufletului dtale, încât mă îndatorezi să vorbesc într'aceeaș tonalitate.

Momentul este prea însemnat decât să mă întreb: *dela cine* pornește inițiativa de împăcare? Aș da dovadă de micime de suflet, dacă după atâtea mizerii, câte ni le-am pricinuit împrumutat, după ce ne-am lovit amândoi cu capul de . . . gard, aș lovi mâna, care mi se întinde. Nu este acum vorba: dta sau eu am avut dorul de apropiere? — este în joc binele comun și pentru aceea trebuie să ne călcăm pe inimă amândoi.

Să-ți desvălesc și eu un colț al sufletului meu, pe care poate că nu l-ai cunoscut până acum și simțământul, de care sânt pătruns poate să va forma chiagul legăturii noastre pe viitor.

Ca și dta, domnul meu, am un copil. Nevasta mi l-a dăruit de un an și jumătate. E mic și plâpând. Mai bine ai să pricepi simțintele de cari mă las pătruns față de dânsul, dacă am să-ți citez aici câteva versuri scrise lângă leagănul lui. După cum știi mă îndeletnicesc câte odată cu scrisul și din conversațiile acestea cu mine însu-mi aștern pe hârtie una-alta, dând la tipar, pe hârtia răbdurie, zdroaba gândurilor mele.

Iată ce am scris zilele trecute, privind la copilașul meu:

Gângurește —
Ochiu-și pironeste
Lung, mirat.
Stă pe spate,
'nfrigate
Mâni spre mine-a îndreptat.
Imi zimbește,
Simt cum crește
Trupușor-u alintat,
Iar motănul
Cât cârlanul
Lângă micul potentat
Toarce.
Părul de-aur

Scump tezaur:
Creieru-i micuț, supraveghiază —
Mâna-aduce,
Beliduce
Increzut că n'are 'n veci să cază . . .
Imi zimbește
Și trezește
Zeci și zeci aducerile-aminte
(Stai și tremuri
De-alte vremuri!
Roase toate de-ale vremii dinte!)

În atmosfera aceasta, descrisă, poate, stângaci, dar pe care mi-am dat osteneala să o redau aidoma cum o simțeam, s'a zămislit în mine un șir întreg de idei. Să ascuți și dta unele din ele.

M'am întrebat: ce-ți las ție drept moștenire? Numai parale? Pot aduce paralele singure fericirea omenească? Nu-ți rămâne și altceva: *ura*? Și am plecat capul — fiindcă prevesteam în viitorul apropiat, după ce copilul meu va începe să vorbească, privirile de superioritate, pe cari le va avea, și par'că auzeam disputele interminabile cu succesorii dtale, fiindcă dânsii au făcut parte din familia dtale!

Ce frumos, ce minunat lucru ar fi, mi-am zis, ca *energia* întrebuițată în direcția aceasta, ca semințele acestea căzute pe pământ nepriincios să prindă, să încolțească într'un teren priincios tuturor! Da, dar dacă «*ăla*» nu se învoește! — cu «*ăla*» te-am înțeles pe dta și m'am gândit atunci și la urmașii dtale. N'are și *el* copil? — mi-am pus eu întrebarea. Nu se gândește că e răspunzător și el, ca și mine, de simțintele, pe care le altoiește în sufletul mlădiței sale? Vrea el ca certurile, bărfelile, bă-

Am trecut în revistă numai câteva din multele probleme, cari o să formeze obiectul congresului biblic de mâine. Ele sânt destul de elocvente pentru a arăta rostul și importanța acestuia. Nu ne îndoim că înțeleptele hotărâri ce se vor cristaliza din focul unor discuții conduse cu tact, vor da activității preoțimii noastre un nou avânt în lupta pentru îndrumarea poporului spre idealul evanghelic și în strădania de a coborî împărăția cerului pe pământul prea mult stropit cu lacrimi și cu sânge... *Neculce*

Sf. Sinod al bisericii ortodoxe române fiind convocat în sesiune extraordinară pentru Vineri în 8 l. c., în aceeași zi, la ora 10 dim. s'a oficiat, în biserica Antim din București, serviciu divin. După aceea înalții prelați au trecut în sala de ședințe a sinodului. Lucrarea principală pentru care s'a convocat sesiunea extraordinară, este dezbaterea proiectului de lege cu privire la *unificarea* organizării bisericești. Ședințele urmează.

Deputați congresuali

Pentru noul period de 3 ani (1921—1924) pe teritoriul diecezei *Caransebeș*, s'au ales următorii domni deputați la congresul nostru național-bisericesc:

I. Din cler:

În cercul I Caransebeș: Filaret Musta, arhimandrit, vicar episcopesc.
În c. II Lugoj: Dr. G. Popovici, protopop.
În c. III Făget: Seb. Olariu, prot.
În c. IV Jebel: Dr. C. Cornean, secr. cons.
În c. V Ciacova: A. Ghilezan, prot.
În c. VI Vârșeț: Tr. Oprea, prot.
În c. VII Petrovasela: Șt. Popa, paroh.
În c. VIII Iam: Dr. P. Barbu, dir. în Caransebeș.
În c. IX Oravița: A. Ghidiu, prot.
În c. X Mehadia: I. Pepa, prot.

II. Mireni:

În c. I Valeaboului: Dr. V. Budințan, medic.
În c. II Lugoj: Dr. G. Dobrin, adv.
În c. III. Făget: Dr. G. Gârda, adv.
În c. IV Buziaș: Dr. V. Mercea, subprefect.
În c. V Ciacova: Dr. Al. Iancu, primpretor.
În c. VI Vârșeț: R. Molin, ziarist.
În c. VII Iam: Dr. P. Nemoian, prefect.
În c. VIII Sasca-mont: Dr. M. Gropșian.
În c. IX Oravița-montană: Dr. P. Cornean.
În c. X Boșga-mont. Dr. A. Oprea, șef judec. de ocol.

În c. XI Caransebeș: A. Moacă, asesor cons.
În c. XII Ohababistra: S. Simu, preș.
În c. XIII Teregova: Dragomir, primnotar.
În c. XIV Domașnea: C. Pepa, cons. silvic.
În c. XV Mehadia: Dr. V. Braniște.
În c. XVI Prigor: Ion Marila, revizor școlar.
În c. XVII Bozovici: P. Goanță, inginer.
În c. XVIII Biserica-albă: E. Novacovici, învățător.
În c. XIX Alibunar: Dr. I. Jian, avocat.
În c. XX Satul-nou: P. Stoica, director de bancă.

Monument pentru Avram Iancu

Primim spre publicare următoarele:

Sântem încredințați, că aveți cunoștință de înființarea la Cluj a unui comitet de acțiune pentru ridicarea unui monument, în orașul nostru, marelui și neuitatului erou național *Avram Iancu*.

În curând — în anul 1924 — se vor împlini o sută de ani de la nașterea aceluia care a fost «Regele Munților», cea mai populară figură din luptele de desrobire ale românilor de dincoace de Carpați, care a știut ca nimeni altul să ridice un întreg popor de iobagi, la cea mai hotărâtoare luptă de desrobire. Nimeni n'a fost plâns cu lacrimi mai adevărate decât cel ce se odihnește — în sfârșit — la umbra gorunului lui Horea.

Românii ardeleni au mai inițiat odată o colecție pentru a ridica un monument lui Avram Iancu. Istoria acestei colecții, cu zecile de procese de presă, cu anii de închisoare pe care i-a adus peste capetelor celor ce au pornit și au susținut acțiunea, — va rămânea o veșnică pată a desființatei stăpâniri ungurești.

Avram Iancu n'a putut avea un monument, câtă vreme ne-au stăpânit aceia, ale căror oști le-au zdrobit în munții lui liberi și cu cari Regele Munților, vorbea, pentru întâia oară în istoria românilor ardeleni, de la egal la egal, dela popor la popor; dar monumentul lui trebuie să se ridice la împlinirea unui veac de la nașterea lui, azi când nimeni nu ne mai poate opri, ca să ne arătăm întreaga recunoștință către acest erou și martir al luptelor noastre pentru independență.

Monumentul ce i se va ridica la Cluj, trebuie să ia ființă din recunoștința unui neam întreg, pentru că al neamului întreg a fost Avram Iancu.

Patronii acțiunii noastre sânt MM. LL., ear prezidenți de onoare d-nii: general Averescu, prim ministru, Octavian Goga, ministrul artelor și cultelor, I. P. S. S. Mitropolitul primat Miron E. Cristea, Iuliu Maniu, Nicolae Iorga și I. Brăteanu.

Cunoscând puternicul sprijin, pe care presa română l-a dat totdeauna acțiunilor de ordin cultural și național, rugăm onor. redacțiune să binevoască a ne da tot sprijinul popularizând

ideea în public și deschizând o colecție în coloanele ziarului d-voastră și apelând la cititorii președintelui dv. ziar pentru contribuirea la fondul statuii Avram Iancu.

Sumele colectate de dvs. vă rugăm să binevoiți a le trimite pe 1 Mai a. c. casierului fondului pentru statuia Avram Iancu, Cluj, primăria, camera No. 8.

Președintele, *N. Petala*, general de divizie.
Vice-prezident *Lupaș*, profesor universitar.
Secretar general, *Andea*.
Consilier orășenesc, *D. Pop*.

Moartea unui episcop

Din Buzău se anunță încetarea din viață a P. S. Sale Episcopului *Dionizie Climescu* al Buzăului, răposat Luni, în 4 l. c., la ora 6 seara, în urma unei congestii pulmonare.

Regretatul episcop Dionizie, care era cel mai bătrân dintre arhierii existenți, împlinise 74 de ani, era originar din județul Bacău. A fost hirotonit preot în 1868. Funcționase ca preot și învățător în numitul județ, până la 1887, când este hirotonit arhieru cu titlul de Craioveanul, ear mai târziu este numit director al Seminarului central din București.

În 1894 a fost apoi ales episcop al eparhiei Buzăului și a păstorit-o până în ultimele momente ale vieții sale.

Convocare

Membrii Societății ocrotirii orfanilor din război, secția regională Sibiu, sânt convocați conform art. 18 din statute, la a doua adunare generală care se ține la Sibiu în 24 April 1921 în sala de ședințe a Asociațiunii.

Ordinea zilei:

1. Deschiderea adunării.
2. Darea de seamă a comitetului regional pentru activitatea desfășurată în anul de gestiune 1920—1921.
3. Raportul casierului despre gestiunea anului și prezentarea pentru aprobare a bugetului ordinar și extraordinar.
4. Raportul comisiei de censored asupra socotelilor prezentate de comitet.
5. Prezentarea și discuția eventualelor propuneri din partea membrilor.
6. Încheierea adunării.

Prezidenta Secției regionale Sibiu a Societății ocrotirii orfanilor din război:
Catinca A. Bârseanu.

Tot mai departe. Lovitura de stat, întocmită din partea magnaților maghiari, n'a reușit, și exregale Carol Habsburg a trebuit să părăsească Ungaria. Știrile ultime din Elveția vestesc, că exîmpăratul este hotărât să-și schimbe exilul și să plece în *Spania*.

tăile nesăbuite să se transplante din generație în generație între noi? *Asta* să fie scopul vieții noastre?

... Și mi-a venit în minte o scenă. O scenă de teatru și, totuși, nu de «teatru», ci o scenă neuitată dintr-o piesă teatrală, scrisă de scriitorii francezi alsacieni Erckmann Chatrian. Poate că nu cunoști piesa și de aceea îți scriu acum despre ea. Au jucat-o de sute de ori actori mari francezi, pe toate scenele franceze: Coquelin sen., Got, Worms, iar Mascagni, entuziasmat, a compus o operă, folosindu-o ca libretto.

Doi frați, Rantzau (așa se numește și piesa: «Les Rantzau»), se urăsc cu o ură, care numai de frați nu este. Cauza? Pământul! Unul susține că are dreptul de moștenire mai mare decât celalalt și de aici procese interminabile, de aici cascade de insulte, de aici o persecuție împrumutată, la cuțite. Montechi și Capuletti din «Romeo și Julieta». Odraslele fraților Rantzau, o fată sănătoasă, cuminte, drăgălașă, și un tânăr studios, înțelept, marinos, se apropie, se înțeleg, se iubesc, tind să fie o păreche, — dar părinții lor nici nu vreau să știe de una

ca asta. De aici o serie întreagă de suferințe. Între părinții îndușmâniți și tinerii îndrăgostiți se sbuciumă un învățător bătrân, care cunoaște calitățile și ale unuia și ale celuilalt și care se topește pe picioare de durere, că nu-i întâlnește lucrând laolaltă. Tatăl fetei vrea să și-o mărite după un forestier bogat, cu de-asila, căci astfel va avea un sprijin la procesele sale. Fata se împotrivesc — fără de a fi ascultată — mai pe urmă tânjește, se bolnăvește rău, de supărare și bolnavă ajunge chiar să înlăture mâncarea, voind să moară. Tatăl nu lasă capul în pământ — el vrea să-și ducă în îndeplinire planurile de răsbunare. Dar, când ies odată medicii dela bolnavă, isbucnește învățătorul bătrân — citez aici cuvânt de cuvânt cele spuse de el —: «Iată adevărul, domnilor doctori! o să vi-l spun întreg, fie ce va fi! Să-mi pierd chiar și slujba, din care trăiesc eu cu ai mei! — avem aici, la noi, doi oameni, doi frați, cari se urăsc și se urmăresc, cari turbură liniștea ținutului nostru întreg de 30 de ani încheiați! Pentru ce? Pentru că tatăl lor a dat la moarte mai mult celui mai bătrân, în paguba celui mai tânăr. Vedeți ce poate nedreptatea unui tată! E gro-

zav! Ei bine.. copiii acestor doi oameni — se iubesc!.. Cu toate acestea au fost crescuți copiii să se urască! Dar e un *Dzeu* în cer! se iubesc adânc.. nebunește.. vreau să fie unul al altuia.. și părinții *nu* se învoiesc să-i împreune în căsnicie. Nu lasă să li se împace sângele în dragoste, nemulțămii că se urmăresc în întreaga viața lor, vreau ca *ura* să-i *supraviețuiască*, să treacă și să trăiască în urmașii lor! *E drept* asta, domnii mei, este lucru *omenesc* asta? E creștinește?.. Nu! nu-i așa?.. Iacă de ce moare biata fata asta! « — Și-acum vine scena de care îți aminteam. Tatăl fetei stă, zdrobit de durere, în fața casei, unde fata e bolnavă pe moarte, își pleacă adânc capul și — după un sbucium mare, greu — se ridică și cu pași înceți, dar hotărâți, se apropie de casa protrivnicului său, gândindu-se la viitorul fiicei sale, și se *roagă* de fratele său, cu care se învrăjbise: Lasă-mă să întru! e'n joc viața copilei mele! tu n'ai copil? vino, să așezăm viața noastră pe *alte* temelii, *de aici înainte!* Să *ultăm* trecutul dureros! E spre binele amândurora, spre binele celor ce vor urma după noi! — Frațele îl primește. Fața lui mai are încă ceva

Penziune preoțească

Banii albi pentru zile negre ai unui ofițer public sânt penziunea. De dragul ei să gârbovesc la masa de scris ofițerul din birouri, pentru ea își uscă pieptul și obrații bietul învățător, de dragul ei se svârcolește tot soiul de funcționari. Numai bietul preot român e tratat mai mașter și în această privință.

El nu are norocul să vadă atari bani albi; până poți sta pe picioare, — fondul nu supoartă. Dar să-ți păzească Dumnezeu și familia de nenorocirea de a te pierde prea tânăr, că atunci moare de dorul binelui cu penziunea de câteva zeci de lei, ce-o primește văduva și minorii la pătrar.

Se impune: crearea unor penziuni cinșite. Normele de penzionare de până acum nu corespund cu menirea grea și cu greaua răspundere, ce o au persoanele cari se pun în serviciul bisericii, dacă vrem ca ele să muncească cu tragere de inimă. Și prin penziuni trebuie să se intenționeze atragerea câtor mai multe și mai valoroase elemente la preoție. Să se creeze o normă de penzionare pentru toți funcționarii bisericești de sus și până jos, aceea a penziunii egale cu salariul din momentul penzionării.

Penziunea încă e o însemnată rubrică în viața celui ce se dedică preoției, care după liceu și bacalaureat, după trei ani de teologie se încumetă să-și ia asupra greaua răspundere de preot la țară, jertfindu-și ambițiile nobile de om civilizată și schimbând din idealism și de bună voie referințele unei vieți ușoare și mai convenabile din toate punctele de vedere, cum e cea dela oraș, — lipsindu-se până și de-o locuință igienică, punându-se în imposibilitate de a-și crește familia cum se cuvine. Să i se ia măcar grija zilelor de durere și de năcaz; ce ar putea da peste familia lui, să se considere, că biata soție de preot, rămasă singură ori cu câțiva minori, a pierdut toată existența sa și a familiei, că să se mărite, e o faptă osândită de popor, care pretinde ca și preoteasa să rămână în inima lui ființa ce și-a luat pe suflet o grea răspundere până la mormânt, — ear o muncă cuviincioasă la țară nu îi e dat să poată săvârși, — să o lase deci a fi pildă de curățenie sufletească asigurându-i existența prin o penziune corespunzătoare. Tot mai mult se cere, ca și preoteasa să fie un factor de mare valoare culturală și un suflet superior; în interesul binepriceput al întregului neam, se cuvine deci ca și ea să aibă un punct de razim în caz de văduvie: în penziune. — Și aici prima dispoziție dreaptă ce s'ar putea lua ar fi: ca văduva soției de preot să primească penziunea întreagă, ce i s'ar fi cuvenit bărbatului său în ziua morții lui, atâta timp, cât nu se căsătorește și duce viață morală exemplară.

Ear în privința anilor de serviciu încă trebuie să ascultăm glasul vremii. Cele mai multe instituțiuni, mai ales culturale, au acceptat norma, ca după cinci ani de serviciu în carieră, să aibă dreptul la penziunea legală (egală cu salariul în momentul penzionării), — aceeaș

măsură să ni se aplice și preoților. Ear limita extremă să fie 35 de ani de serviciu, și numai dacă mai e în stare și la propria lui cerere să fie lăsat să servească și mai departe.

În acest caz nici un preot, cred, că nu s'ar opune unei urcări a cvotei anuale, care mai corect s'ar face în % după salariu și sporuri (cvin-cvenale), și nu cred că atunci ar mai fi atâtea restante și iregularități în jurul aceluia fond.

E chestie de vitalitate pentru biserică regularea penziunilor în acest chip just și echitabil, introducându-se o singură normă de salarizare pentru toți ofițerii bisericești, pentru cazuri de nenorocire cu drept la penziune dela cinci ani de serviciu, și primind în toate cazurile atât ofițerul cât și soția sa penziune egală cu salariul în momentul penzionării, și organele în drept socotim, că nu vor întârzia a considera, aproba și regula această chestiune atât de importantă, în felul cum o privim noi, pe cari ne doare mai mult, și cari nu ne-am pus de gând adunarea de comori pe pământ. Să nu se uite nici o clipă, câte se așteaptă dela preot.

Gh. Maior.

Notă Redacțiunii. Publicând articolul părintelui G. Maior referitor la fondul de pensii pentru importanța chestiunii amintim, că consistoriul arhidiecezan în frunte cu I. P. S. Sa mitropolit Nicolae s'a interesat cu totadinsul de augmentarea acestui fond.

A înaintat domnului ministru al cultelor un memoriu prin care s'a cerut o subvențiune anuală corespunzătoare necesităților actuale. Sperăm că domnul ministru va rezolva favorabil această justă cerere.

Știrile zilei

Consistoriul mitropolitan. După cum am anunțat în nrul trecut al ziarului nostru, consistoriul mitropolitan s'a întrunit Lunia trecută în sesiune extraordinară sub presiunea I. P. S. Sa mitropolit Nicolae fiind prezenți P. S. S. Lor episcopii Ioan al Aradului și Iosif al Caransebeșului. I. P. C. Lor arhimandritul Dr. Ilarion Pușcariu, Filaret Musta, N. Ivan, protopresbiterii A. Ghidiu, Dr. G. Popovici, P. Givulescu, Dr. I. Lupaș și Dr. G. Ciuhandu, mirenii: A. Bârseanu, Dr. V. Braniște, P. Cosma, V. Goldiș, Dr. I. Marșeu, fiscalul Dr. L. Borcia și secretariul L. Triteanu.

Propaganda religioasă. Din diferite părți a le arhidiecezei (Brașov, Hunedoara, Mercurea, Sebeș, Săliște, Zarand etc.), sântem informați, că în decursul acestui post preoții noștri împărțiți în grupuri religioase au dezvoltat o intensă propagandă religioasă prin servicii religioase în sobor și predici.

Carnete de călătorie pe C. F. R. Preoții noștri sânt poștiți să-și trimeată de urgență la Consistorul arhidiecezan fotografiile (vizit) iscălite pe față și taxa de 4 lei pentru exoperarea carnetelor de călătorie cu preț redus pe C. F. R.

Să ne apropiem și noi, ca tatăl din piesă, să batem și la poarta conștiinței noastre și la poarta învecinată și să cerem intrare, ca să putem pune la cale ceea ce ne poate duce la liman verde, pe amândoi.

Nu e slăbiciune acest pas al nostru! Numai un om neom o poate tălmăci astfel. Acum, când viața culturală din orașelul nostru atârână dela ținuta aceasta a noastră, este o țarie să-ți calci pe inimă, este o țarie să-ți uiți tot ce este rău, să ierți și să pui umărul, ca să scoți carul din pietri.

Există o vorbă românească: «Cine râde — gura-și întindel!» Frumoasă vorbă! Bietul român a fost luat de multe ori în batjocură, și și-a zis: lasă-l să rădă! Să-și întindă gura cât îi va plăcea, — eu îmi urmez cărarea, pe care o cred eu bună.

Eu și dta credem bună cărarea de care ți-am scris: a împăcării.

De aceea îți întind mâna, drept răspuns și te aștept la mine acasă, spre binele comun

Al dtale:

Petre (care nu dă cu pietre).

Conferințe preoțești. În timpul din urmă în toate protopopiatele din arhidieceză s'au ținut conferințe preoțești, ocupându-se cu deosebire cu chestiunile tractate în conferința protopresbiterilor ținută aici în zilele de 4 și 5 Februar n. sub presiunea I. P. S. Mitropolitului nostru Nicolae.

Indată-ce spațiul ne va permite vom aduce un raport amănunțit despre activitatea diferitelor conferințe.

Delegațiune de prefect sistată. Gazeta Oficială a județului Sălaj, publică în nr. 7 din 24 Martie a. c. următorul act al ministerului de interne, secretariatul general Cluj:

Dr. Dr. Nicolae Șerban, prefect, Zălau. Legea măsurilor excepționale relativ la funcțiunii publice și consilii județene și comunale fiind abrogată pe ziua de 1 Aprilie 1921, conform înaltului decret regal nr. 897—1921, delegațiunea Dvoastră de prefect încetează pe aceea zi. Comunicându-vă cele ce preced, vă rugăm a nu mai face nici un act de administrație și gestiune dela acest dat, iar până la numirea titularilor, subprefectul va gira afacerile prefecturii, vă rugăm totodată să primiți mulțumita noastră, pentru activitatea ce ați depus și priceperea cu care ați condus și administrat acel județ. Pentru secretar general dela interne Cluj: Palagescu, consilier.

Conferențe la sata. Duminecă în 10 April 1921 s'au ținut conferențe în seria întreprinsă de «Asociație» și Comand. teritorial, Sibiu, în comunele: Sadu, Tălmăci, Tălmăcel, Boița, Porcești, Sebeșul-de-sus, Sebeșul-de-jos și Racovița. Au participat pretutindeni săteni în mare număr.

Amic al României. Savantul francez, dl Emanuel de Martonne, a cărui autoritate științifică ni-a dat prețios ajutor la conferința păcii, reducând la adevărata lor valoare informațiile false unguerști, a venit la Cluj pentru a ținea câteva cursuri de geografie la universitatea noastră.

† **George Dogariu,** paroh ortodox român în comuna Marcoș, jud. Treiscaune, a încetat din viață în 3 April 1921, în etate de 74 ani și în al 42-lea an al serviciului preoțesc. Rămășițele sale pământești au fost depuse la locul de odihnă în 5 April 1921, la 3 ore p. m. în cimiterul bisericii sf. Nicolae din Brașov-Schei. Odihnească în pace!

Mare concert. Reuniunea română de muzică din Sibiu va da Joi, în 14 April 1921, în sala Urania, un concert sub dirigența directorului de muzică, dl Carol Glückselig, și cu concursul orchestrei orașului. Programa: Prometeu, de Beethoven, uvertură pentru orchestră; Două cântări pentru cor mixt; Cruciașii de Gade, aria Armidei executată de dsoara Delia Olariu; Două cântece pentru cor mixt și alte două pentru cor de bărbați; Solo (din Mendelsohn și Dima) executate de dl O. Murășianu; Kirie și Glorie din Missa C Dur, de Beethoven, pentru soli, cor mixt și orchestră. Inceputul la ora 8 seara.

Impotriva cerșitoriei. În legătură cu proiectul de lege pentru stărpirea cerșitoriei, se vor cumpăra de către ministerul muncii câteva ferme unde vor fi instalate cerșitorii și unde se vor crea ateliere, ca să poată învăța o meserie.

Cinema Apollo, Piața Herman, Sibiu. Rulează în fiecare seară cele mai frumoase filme cu artiști celebri. În curând: Căsătoria princiară. Reprezentațiile încep la ora 7 și 9 seara.

Nr. 2378.

(42) 1—3

Concurs

Pentru liferarea a 300—350 stânjini lemne de foc, de prima calitate, pe seama seminarului arhidiecezan, a școlii normale Andreiu Șaguna și a Orfelinului arhidiecezan se publică prin aceasta concurs cu termin până la 1 Mai a. c. nou.

Doritorii de a lua parte la acest concurs, să-și înainteze ofertele în scris la Consistorul gr. or. român din Sibiu până la terminul sus indicat, arătând în ofertă calitatea lemnului și prețul per stânjinul metric, așezate la locul, ce se va designa cu ocaziunea descărcării din vagon.

Sibiu, din ședința Consistorului arhidiecezan, ca senat epitropesc, ținută la 20 Martie 1921.

Consistorul arhidiecezan

brusc, când spune: intră! dar se va domoli și ea.

Pământul nostru — măr de ceartă? Nasul meu «mai așa», cum te-ai exprimat dta în scrisoare și ținuta dtale, pe urma aceasta, din partea mea. Iacă, și-o mărturisesc și eu: am dat de multe ori de amănunte și fapte la dta, cari mi-au dispăcut. Dar poate fi acum vorba de ele, când este în joc viitorul nu numai al nostru, ci al copilașilor noștri?

Vrem noi, domnul meu, să lăsăm ca moștenire copiilor noștri, ca frații învrăjbiți, toate amănuntele certurilor noastre, să le inoculăm, în creierul lor plăpând și primitor acum, toate vorbele rele, răspândite, cu reavoință sau chiar și cu bunăvoință de Stan, de Bran? Nu pricepi, domnul meu, că am aplica astfel principiile unei pedagogii monstruoase? N'ar fi mai cuminte, mai just, mai omenește ca să luăm copiii deoparte, în viitorul apropiat, când vor putea înțelege greutatea cuvântului, și să le spunem: Omul e chemat să se înțeleagă cu alți oameni! Dă-ți osteneala să te înțelegi, pe tine și pe ceilalți! Fii dușmanul bârfelilor, protivnicul pescuitorilor în tulbure!

